

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci navrhovatele: **Ing. M. P.**, zastoupen JUDr. Petrem Kužvartem, advokátem se sídlem Za Zelenou liškou 967, Praha 4, proti odpůrci: **Magistrát hlavního města Prahy**, odbor stavební a územního plánu se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: **I)** JUDr. O. P., **II)** J. P., oba oba zastoupeni Mgr. Lucií Oršulovou, advokátkou se sídlem Jánský vršek 13, Praha 1, v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Úpravy směrné části územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy ze dne 31. 10. 2011, č. U 1021/2011, v řízení o kasační stížnosti odpůrce a o kasační stížnosti osob zúčastněných na řízení proti rozsudku Městského soudu v Praze z 13. 1. 2014, č. j. 11A 137/2013 – 52, o návrhu odpůrce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Magistrát hlavního města Prahy (dále též jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti výroku II. a III. rozsudku Městského soudu v Praze z 13. 1. 2014, č. j. 11 A 137/2013 – 52; kasační stížnost proti výroku II. téhož rozsudku podaly i osoby zúčastněné na řízení. Stěžovatel současně navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Městský soud v Praze výrokem II. cit. rozsudku dnem právní moci rozsudku zrušil opatření obecné povahy – Úprava směrné části územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy ze dne 31. 10. 2011 č. U 1021/2011; výrokem III. rozhodl městský soud o nákladech řízení.

Stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnil tím, že rozhodl o vydání napadené úpravy územního plánu č. U 1021/2011 po jejím komplexním přezkoumání v souladu se stanovisky dotčených orgánů a dle schváleného postupu. Městský soud v Praze se dle názoru stěžovatele v rozsudku č. j. 11 A 137/2013 - 52 ze dne 13. 1. 2014 omezil pouze na použití usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, aniž by se zabýval meritem vydané změny. Stěžovatel sledoval ukončení dlouhé

pokračování

doby trvající stavební nečinnosti na předmětných pozemcích a spatřuje nepoměrně větší újmu v újmě finanční (z hlediska použitých prostředků veřejných rozpočtů), tak v újmě představované zrušením odůvodněné úpravy míry využití území na základě komplexní a odborné činnosti správních orgánů, které se na procesu úpravy podílely. Stěžovatel je přesvědčen, že přiznáním odkladného účinku nevznikne jiným osobám jakákoliv újma, a že přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem práv třetích osob a nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatel má za to, že existuje nepopiratelný veřejný zájem na stabilitě územního plánu a jeho změn. Uvedené úzce souvisí s právní jistotou nejen stěžovatele, jako správního orgánu, ale i osob, které v návaznosti na tuto změnu požádaly o územní rozhodnutí.

Navrhovatel se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele nevyjádřil.

Kasační stížnost podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, nemá odkladný účinek. Podle přiměřeně užitého § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh stěžovatele (zde odpůrce) po vyjádření navrhovatele usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nynější právní a faktický stav založil svým rozsudkem Městský soud v Praze, který výrokem II. zrušil dnem právní moci rozsudku opatření obecné povahy – Úprava směrné části územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy ze dne 31. 10. 2011 č. U 1021/2011. Provedenou úpravou došlo ke změně směrné části na míru využití území v lokalitě katastrálního území Trója – území čistě obytné (OB-A) jižně od ulice K P. z původního stavu kód A na kód C pro plochu OB na pozemcích parc. č. X, v ostatní ploše zůstal kód A. Zrušení úpravy směrné části územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy ze dne 31. 10. 2011 č. U 1021/2011 tak má za následek obnovení stavu směrné části územního plánu, který tu byl před provedenou úpravou.

Podle názoru Nejvyššího správního soudu stěžovatelem tvrzená finanční újma v důsledku použitých prostředků veřejných rozpočtů a újma způsobená zrušením odůvodněné úpravy míry využití území na podkladě vynaložené činnosti správních orgánů, nemůže odůvodnit přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

V první řadě teprve rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti postaví najisto, zda provedená úprava směrné části územního plánu byla souladná s kladenými požadavky. Před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu je proto náhled stěžovatele na jeho možnou újmu předčasný.

Dále zde oproti újmě stěžovatele stojí újma, která může přiznáním odkladného účinku vzniknout především navrhovateli, jenž se návrhem u městského soudu domáhal ochrany proti zkrácení svých práv provedenou úpravou směrné části územního plánu; účastníci řízení i osoby zúčastněné vycházejí v dané oblasti ze současného právního stavu. Eventuálním odložením účinků rozsudku městského soudu by mohlo na základě úpravy směrné části územního plánu dojít např. k vydání územního rozhodnutí a k pozdější

pokračování

stavební činnosti za situace, kdy před Nejvyšším správním soudem bude stále probíhat řízení o přezkumu zákonnosti této úpravy. V případě, že by Nejvyšší správní soud kasační stížnost později neshledal důvodnou a podoba směrné části územního plánu by tak byla definitivně navracena do stavu před jeho úpravou, bylo by významně ztíženo obnovení v mezidobí provedených změn faktického stavu v dané oblasti do souladu s nastoleným právním stavem. Újma v ochraně práv navrhovatele i dalších osob následkem opětovných změn právního stavu, který by zde vznikl přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti a po rozhodnutí o kasační stížnosti, je proto nepochybně závažnější než možná újma stěžovatele.

Vzhledem k tomu, že by uvedené následky přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohly též vést k popření účelu soudního přezkumu, je podle názoru Nejvyššího správního soudu i z hlediska veřejného zájmu nanejvýše vhodné, aby právní a faktický stav směrné části územního plánu zůstal do doby rozhodnutí o kasační stížnosti v podobě založené rozsudkem Městského soudu v Praze.

Nejvyšší správní soud důvody pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti neshledal, a proto návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 12. března 2014

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu